

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiarvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

491. An, si pensio imposita beneficio jurispatronatûs sit immodiac,
Patronatus possit excipere & petere, ut extinguitur, vel ad devitam
quantitatem reducatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](#)

10. dicens, hoc concernere gratiam & favorem ipsius resignantis ac pensionarii respectivè contra resignatarium, ut allegare nequeat hanc reductionem, ejusque pretextu impedit regressum vel ingressum reservatum; sed debeat vel totam pensionem solvere, vel regresum hunc pati. Monet autem idem Cardin. cit. n. 10. hoc ipsum non esse in odium talis pensionarii detorquendum, ita ut, si in minimo falso narratus valor, pensio in totum deficiat, & sic titularis liberetur à solutione absque eo, quod pati debeat regresum resignantis; si quidem rigorofa illa propositio: qui cadit à syllaba, cadit à roto: locum habeat in reservatione pensionis voluntaria, seu de consensu imposita beneficio pleno ob presumptam fraudem & odiabilitatem illius. subiungit etiam Tond. loc. cit. n. 47. sape declaratum, non modo resignatarium, sed etiam resignatarium resignarii ad pensionis solutionem astringi posse, non obstante reductione petita, & excessu allegato; limitat tamen hoc ipsum n. 48. nisi pensionarius fuisset negligens in exigendo pensiones decuras, & beneficium per plures & diversas manus transvisisset, nullà factâ in illius provisione mentione pensionis, quam successores probabiliiter ignoravissent. Etn. 49. nisi agatur de beneficio curato; et quod ejus possessor tempore possit pensionis reductionem, vel totalem ejus cassationem petere, si non habeat unde vivat.

2. Quinimo si prætendatur & deducatur excessus pensionis ab initio, etiam si falsus valor fuerit expressus, non suffragari ad huc istam deductionem titularis, qui consensit, & præterea eum invanum prætendere reductionem; tametsi ea deductio optimè suffragetur ejus successori, cui non potest vitio verti, quod non fuerit conquestus ab initio de enormi pensione, tradit Lott. l. 1. q. 42. n. 55. ex Staphil. tit. de insitut. §. & est narrandum. n. 1. & 2. Item l. 1. q. 41. num. 38. ubi expressè: in hoc casu (nimur ubi pensio reservata resignanti in individuus quantitate, v. g. 50. ducatorum, & sub clausula: & non aliâs, nec aliter) non suffinetur pensio in statu excessivatis quasi contra justitiam; sed simpliciter denegatur actio titulari quasi proponenti de directo contraria, ex quo validitas ejus tituli pendet ex tuto a validitate reservata pensionis in ea quantitate, unde vel debet solvere vel dimittere beneficium resignatum; quia, dum petit reduci, concludit ad non consensum resignantis, & consequenter ad nullitatem totius gratia, aperitur viam resignanti ad redintegrationem sui beneficii. citat pro hoc Lotterius Mantic. decis. 173. n. 1. & Rotam decis. 631. n. 1. p. I. recent. & fusius decis. 286. n. 2. p. 2.

Quæstio 490. An, & qualiter successor di- di resignarii allegare possit excessum pen- sionis?

R Espondeo: Quidquid sit de resignario hujus primi resignarii, seu successore illius per re-signationem ab eo factam, de quo q. præc. ex Tond. successor illius resignarii obtinet illud beneficium simpliciter à Papa ex vacacione illius per mortem, potest allegare dictum excessum ab initio, sufficitque illum intentantem actionem super libertate beneficii (ad modum illius negariorum, quæ domino vel possessori fundi secundum terminos juris civilis competit adversus possessorum servitutis) negare veritatem narrati valoris, ut pensionario volenti sustinere pensionem incum-

P. Leuren. Fori Benef. Tom. III.

bat onus perfectæ & concludentis probationis, quâ non factâ, pensio corruit in totum, neque sustinetur in parte. Card. de Luc. de pens. d. 11. n. 3. qui etiam n. 4. id verum esse afferuit, etiam in reservatione pensionis ex causa resignationis accesserit consensus titularis (nempe ipsis primi & immediati resignarii) quia iste consensus isti consentienti præjudicat, non autem successori, utpote suum jus directè & immediatè metenti à Papa independenter à prædecessore, quemadmodum idem tradit Lott. l. 1. q. 41. n. 38. ut vidimus q. precedente, quorum similia haber. l. 1. q. 43. n. 6. ubi: quod esti consensus titularis liberet pensionarium ab onere probandi narratum valorem, id tamen se non extendat ad successorem, ut pluribus ibi ostendit. Verum de his plura infra, ubi de obligatione pensionarii. Illud hic obiter notandum, hinc videri sequi, in hoc casu non subsistere, quod alias assertunt A. Parisi. l. 6. q. 2. n. 59. & 66. allegantem, quod pensio excedat medietatem, debet id probare.

Quæstio 491. An, si pensio imposta bene- ficio jurispatronatus sit immoda, patronus posse excipere & petere, ut extingatur, vel ad debitam quantitatem reducatur?

R Espondet affirmativè Azor. p. 2. l. 8. c. 8. q. 2. circa Gig. q. 24. n. 12. nimurum, ut sit, si id noceat Ecclesiæ.

Quæstio 492. A quo facienda reductio?

1. R Espondeo primò: Dum tractu temporis ob diminutionem fructuum non remanentibus amplius 100. Rectori, vel etiam ob eandem rationem non remanente amplius medierate, ad quam, usque facta reservatio pensionis, facienda reductio, poterit ea fieri per Ordinarium, etiamsi pensio fuerit reservata auctoritate Papæ, nisi in litteris adhuc consenserit. quod pensio non possit annulari, reduci seu minui; quia tunc requiritur Papæ commissio. Garc. p. 1. c. 5. n. 401. & 402. Ventrigl. to. 2. annot. II. §. 1. n. 48. citans Gig. cons. 147 Staph. de lis. Just. tit. de commiss. super reduct. pens. n. 7. & seq.

2. Respondeo secundò: quando à principio fuit pensio excessiva reservata per Papam, & ea ad petitionem successoris illius, qui consenserat tali pensioni (et cui prouinde soli ea præjudicabat, ut dictum binis quæst. præc.) reducenda, fieri ea non potest per Ordinarium, vel per Legatum, vel alium judicem, nisi ex speciali rescripto. Garc. loc. cit. & n. 369. citans Gamb. de pot. leg. l. 6. n. 708.

3. Respondeo tertio: intelligenda hac sunt respectu titularis, seu debentis solvere pensionem, quod ejus sola voluntate pensio diminui nequeat. de pensionario namque tradunt Lott. l. 1. q. 43. citato Gig. de pens. q. 99. n. 8. Item Corrad. pr. benef. l. 5. c. 3. n. 9. quod sicut sola ejus voluntate cessare potest vel remitti pensio absque licentia Papæ, ita etiam multò magis possit minui ejus quantitas; cum in quantitate illa sic immunita conservetur idem jus, nec præterea censoratur diversa, sed eadem prorsus, qua prius reservata est pensio, ut Rota in Parmensi pensionis 17. Julii. 1622.

4. Respondeo quartò: verumtamen, dum in reservatione pensionis de consensu, seu ex causa lucrativa (sic dicta, quia reservatur auctoritate Apostolica, de consensu tamen titularis seu possidentis beneficium ita volentis alicui tertio, v. g.